

OVER DE DERDE POGING TOT HERBOUW VAN DE TEMPEL IN JERUZALEM

Dr. Hofman ging nog wat verder terug in de tijd. Hij wees op keizer Julianus de Afvallige. Deze keizer heeft van 361 tot 363 "zijn best gedaan het heidendom weer in te voeren en het christendom ten onder te brengen. Omdat hij in zijn jeugd zich als christen had gedragen, maar zich als keizer ontpopte als een vijand van de kerk, noemden de christenen hem de 'Afvallige'. (...)

Julianus volgde niet de methode van vervolgingen, maar koos voor een wetenschappelijke benadering. Hij wilde op logische gronden de onhoudbaarheid van het christelijk geloof aantonen en de opgroeiende jeugd door middel van het onderwijs beïnvloeden ten gunste van het heidendom. (...) Deze keizer bestudeerde de Bijbel om zijn tegenstanders beter te kunnen bestrijden. Zo las hij in Lucas 21 de voorzegging van de vernietiging van de tempel te Jeruzalem. Terstond vatte hij het plan op om de tempel te herbouwen. Als hem dat gelukte – en wat stond hem eigenlijk in de weg? – zou de onwaarheid van de Schrift zijn aangetoond. Als op één punt een onjuistheid zou zijn aangetoond, wie zou dan nog in ernst aan de woorden van het Evangelie kunnen geloven? Voortvarend toog de keizer aan het werk. Eén van zijn vrienden belastte hij met de leiding van de werkzaamheden. Het gehele project zou door de staat gefinancierd worden. Geschoolde arbeidskrachten werden aangetrokken. Al spoedig kon de eerste houweel in de grond geslagen worden en met de fundering worden begonnen. Maar toen kwam er iets tussen. (...)

Maar ter zelfder tijd verwoestten zware aardbevingen en springvloeden de steden aan de kust. Ook het heuvelland van Zion bleef daarbij niet gespaard. De aardbodem werd onvast; nauwelijks waren de bouwputten uitgegraven of zij lagen telkens vol puin. Toen het noodweer op zijn hoogtepunt was, zochten de gravers hun toevlucht onder een zuilenrij; deze stortte in en verpletterde hen. Zelfs schoten er vlammen uit de pas gelegde funderingen, waardoor de arbeiders omkwamen en de steigers bezweken. Zo groot was de paniek dat het werk werd opgeheven en men het niet meer durfde te hervatten. Julianus heeft de herbouw van de tempel dus niet voor elkaar gekregen. Korte tijd nadien is hij gesneuveld tijdens een veldslag tegen de Perzen. Volgens een verhaal, waarvan de betrouwbaarheid niet geheel vast staat, zou hij in zijn laatste ogenblikken hebben uitgeroepen: 'En toch hebt Gij overwonnen, Galileër'"[2].